

Arrest

nr. 247 980 van 22 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde dat uw naam M. Y. M. X, en dat u sinds uw geboorte, op X 2001, steeds in het dorp El-X, in de deelstaat Noord-Kordofan, in Soedan, heeft gewoond. U heeft er vier jaar onderwijs genoten, en werkte daarna samen met uw vader in de landbouw. U bent etnisch afkomstig van de Dar Hamis, een Arabische etnisch groep. U bent niet gehuwd en u heeft geen kinderen.

In de maand juni van het jaar 2014 probeerde een jongeman van de etnische groep Masarta – eveneens een Arabische etnische groep – een schaap van uw vader te stelen. Uw vader betrapte hem en schoot hem neer. De jongen, genaamd A., werd naar het ziekenhuis in de stad El Obeid gebracht.

Hij overleed er echter 10 dagen later aan zijn verwondingen. Sindsdien was zijn familie uit op bloedwraak, en hadden ze het op u gemunt, gezien u de enige zoon bent van uw vader. Er werden verschillende pogingen ondernomen om uw families te verzoenen en een compensatie te onderhandelen, maar de Masarta-familie weigerde elke verzoening en eiste enkel bloedwraak. U werd twee maal door de familie aangevallen, maar u kon telkens ontsnappen. Een eerste keer werd u aangevallen ongeveer twee maanden na de dood van A.. De tweede keer was ergens aan het einde van het jaar 2015. U vluchtte daarop naar het dorp Amura, en verbleef een aantal maanden bij uw tante. Daarna vluchtte u naar het noorden van Soedan, naar een plaats genaamd Abu Hamed, om er te werken in de goudmijnen. U verbleef er ongeveer zes maanden. U vertrok daarna naar Libië, in de maand september van het jaar 2016. U verbleef ongeveer een jaar in Libië, en reisde nadien via Italië, Spanje en Frankrijk naar België. U kwam aan in België op 5 april 2018. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 9 april 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019"** dd. 06/09/19; zie ook **COI Focus 'Soedan. Risico bij terugkeer' van 6 februari 2018**, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/_coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze

overgangperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan – hetgeen u niet heeft opgeworpen - thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging tot dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn **volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U stelde uw hele leven **in het dorp EI-Hegeina [EI-Hagena]** te hebben gewoond, tot uw vertrek naar het dorp Amura (zie notities CGVS, p.10), alwaar u nog 25 dagen tot één maand verbleef (zie notities CGVS, p.11), tot uw vertrek uit Soedan, in de maand september van het jaar 2016 (zie notities CGVS, p.6). U zou in het dorp EI-Hegeina in een **clanconflict** verwickeld zijn geraakt, nadat uw vader één van de zonen van een rivaliserende familie van de Arabische Masarta-etnie zou hebben gedood (zie notities CGVS, p.18). Na de dood van deze jongeman, eiste zijn familie **bloedwraak**, en wilden ze ú doden.

U kan echter absoluut niet aannemelijk maken daadwerkelijk te hebben verbleven in het dorp EIHegeina, in de deelstaat Noord-Kordofan, in Soedan, alwaar de door u voorgehouden problemen in verband met bloedwraak zich zouden hebben voorgedaan. Uw kennis over de geografie en demografie in deze regio is dan ook ondermaats, en de weinige kennis die u blijkt te hebben komt gewoonweg ingestudeerd over. Zo blijkt u enige kennis te hebben van uw geografische regio, maar wanneer uw kennis meer in detail werd bevraagd, bleek deze enorm beperkt.

Zo bleek u niet eens op de hoogte van de algemene administratieve structuur van Soedan, en meer bepaald de regio Kordofan, alwaar u beweerdelijk uw hele leven heeft doorgebracht. Gevraagd waar uw geboortedorp EIHegeina gelegen is in de regio Kordofan, stelde u – zeer vreemd – dat het tot de deelstaat [wiyalah] Al-Obeid behoort, en dat er ook vele andere dorpen tot deze deelstaat behoren (zie notities CGVS, p.4).

Gevraagd of “Al Obeid” de deelstaat betreft waarin uw dorp is gelegen, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of de regio Kordofan dan in verschillende delen is verdeeld, antwoordde u bevestigend en stelde u dat het in drie delen verdeeld is, maar dat u niet alles kent. Gevraagd in welke drie delen Kordofan dan verdeeld is, stelde u – opeens uw verklaringen wijzigend – dat u niet heeft gezegd dat Kordofan in drie delen is verdeeld, dat u het niet weet en dat u niet weet hoeveel delen er zijn. **Het dient dan ook opgemerkt dat u niet op de hoogte blijkt van het verschil tussen een Soedanees deelstaat [wilayah] en een Soedanees district [mahaliyah]. Dit is echter absoluut merkwaardig, gezien u uw hele leven in Soedan heeft doorgebracht, in dezelfde regio en deelstaat.** Aan het einde van het interview, werd u geconfronteerd met uw onwetendheid en werd u gevraagd of u het verschil kent tussen een deelstaat en een district, en u antwoordde gewoonweg ontkennend (zie notities CGVS, p.30). Daarop werd u een voorbeeld gegeven; er werd namelijk gesteld dat Kordofan verdeeld is in Noord-, Zuid- en West-Kordofan; en dat elke deelstaat opnieuw in districten is opgedeeld (zie notitie CGVS, p.31), en opnieuw werd u gevraagd hoe het komt dat u dit niet weet. U antwoordde – zeer weinig overtuigend – dat u niet veel weet, en het verschil tussen “noord” en “zuid” niet kent. U stelde dat u de plaats waar u woonde in Soedan niet kende. U wist dan ook niet in welke deelstaat van Kordofan uw eigen dorp, El-Hegeina, was gelegen. **Dat u – die uw hele leven in de deelstaat Noord-Kordofan zou hebben verbleven – niet op de hoogte zou zijn van de administratieve structuur van Soedan, of op zijn minst van de deelstaat waarin uw eigen geboortedorp is gelegen, is danig weinig geloofwaardig en doet dan ook simpelweg afbreuk aan de door u voorgehouden herkomst uit dit dorp, El-Hegeina.**

Sterker nog, buiten het feit dat u niet kon aangeven in welke deelstaat El-Hegeina was gelegen – en überhaupt niet op de hoogte bleek van de administratieve indeling van Soedan -, bleek u ook op **geen enkele andere manier** in staat om duidelijk aan te geven waar uw dorp gesitueerd is in Soedan. U kon enkel – weinig verhelderend – aangeven dat het in [de regio] “Kordofan” is gelegen, en dat het in het district – volgens u in de “deelstaat” – El-Obeid is gelegen (zie notities CGVS, p.4). Wanneer meer in detail werd ingegaan op de kennis van uw leefomgeving, alwaar u volgens uw verklaringen vertoefde sinds uw geboorte, dient dan ook vastgesteld, dat uw kennis danig gebrekkig is, en dat u absoluut niet in staat ben om uw dorp op uw eigen manier te situeren in Soedan. In uw antwoorden op de vragen die u werden gesteld over uw onmiddellijke leefomgeving verviel u continu in vaagheden en algemeenheden, of ging u in discussie met de protection officier die uw dossier behandelde. **U was dan ook op geen enkele manier in staat om op een doorleefde manier over uw geografische omgeving te vertellen.** Zo stelde u – alvorens te zijn gevlucht uit Soedan – eerst nog een tijd in [het dorp] Amura te hebben verbleven (zie notities CGVS, p.6). U situeerde dit dorp ten **noorden** van uw dorp El-Hegeina, en u verklaarde dat ook het dorp Um Jarari [Om Jeraari] naar het noorden ligt. Geen van deze dorpen werden echter teruggevonden op de beschikbare gedetailleerde landkaarten, toegevoegd aan het administratieve dossier. Hetgeen wel werd teruggevonden is de door u genoemde stad Um Rawaba [Umm Ruwaba]. Gevraagd waar deze stad gelegen is ten opzichte van u dorp, zei u – danig weinig begrijpelijk – dat het aan de linkerkant gelegen is (zie notities CGVS, p.7). Gevraagd om op een andere manier uit te leggen waar deze stad [Um Rawaba] gelegen is, - gezien links en rechts geen duidelijk beeld schept van de ligging van deze stad - en gesteld dat u het op eender welke manier mag uitleggen, antwoordde u – weinig ernstig – dat u geen verstand heeft van richtingen en dat u zo maar iets zei. U herhaalde dat u de richtingen niet goed kent, maar dat u wel weet dat [de stad] Um Rawaba, en [de dorpen] Amura, Om Jeraari [Um Jarari], Abu Shuteyr en Tandalti in de buurt van uw geboortedorp El-Hegeina zijn. Gevraagd welke dorpen het dichtst in de buurt van uw dorp gelegen zijn, antwoordde u dat het Amura [El-Amura] is, en dat ook [de dorpen] Al Bishariya, Om Jeraari [Um Jarari] en Fashuda in de buurt van uw dorp liggen. **Er werd u opnieuw gevraagd om voor elk van de door u opgenoemde dorpen de richting aan te geven [ten opzichte van uw geboortedorp El-Hegeina].** Er werd daarbij – opnieuw - verduidelijkt dat u het op eender welke manier mag uitleggen, bijvoorbeeld door aan te geven in de richting van welke andere steden of dorpen het door u genoemde dorp gelegen is. Echter, wanneer u daarop een nieuwe [derde] kans werd gegeven om aan te geven waar het dorp Amura is gelegen [ten opzichte van uw geboortedorp El-Hegeina], antwoordde u – volledig naast de kwestie en gewoonweg de vraag ontwijkend – dat al de dorpen die u heeft aangehaald moeilijk terug te vinden zijn op een [land]kaart, omdat het gaat om hele kleine dorpen, en omdat jullie daar geen regering hebben. U stelde dat u een grote wiyalah, zoals [de stad] Um Rawaba wel kan terugvinden, maar dat ze in Soedan de kleine dorpen niet op de kaarten tekenen. Daarop gaf de protection officer die uw dossier behandelde aan dat u zich niets dient aan te trekken van landkaarten, maar dat u enkel dient aan te geven in welke richting de dorpen liggen die u **zelf** heeft opgenoemd. **Echter, is duidelijk, dat u niet in staat was om ook maar enigszins aan te geven waar de door u zélf opgenoemde dorpen zich bevinden ten opzichte van uw geboortedorp El-Hegeina.**

Een **vierde** keer kreeg u de kans om te vertellen waar het door u zelf genoemde dorp Amura – een dorp waar uw tante woont en waar u zelf twintig dagen verbleef alvorens uw vertrek uit Soedan - is gelegen, antwoordde u – nog steeds nietszeggend en gewoonweg de vraag ontwijkend – dat het dichtbij is, en dat u er rechtstreeks naartoe kan gaan wanneer u uit uw geboortedorp vertrekt (zie notities CGVS, p.8). Gezien uw antwoord andermaal op geen enkele manier duidelijk was, werd u een voorbeeld gegeven van hoe u de vraag zou kunnen beantwoorden. Zodoende werd gevraagd in welke richting u zou moeten lopen wanneer u naar [het dorp] Amura wil gaan, en of dit in de richting zou zijn van [de steden] Rabak, Al-Obeid, Um Rawaba of een andere stad. Uiteindelijk, na deze **vijfde** kans, antwoordde u dat het dorp Amura op de weg ligt naar [de stad] Um Rawaba. **Echter, kan uw antwoord in geen geval kloppen, gezien het tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen, namelijk dat het dorp Amura naar het noorden zou liggen, ten opzichte van uw dorp El-Hegeina (zie notities CGVS, p.6).** Volgens de beschikbare landkaarten, bevindt de stad Um Rawaba zich ten **zuidwesten** van uw dorp El-Hegeina. Indien het dorp Amura op de weg naar de stad Um Rawaba zou liggen, zou het zich dus onmogelijk ten noorden van uw dorp kunnen bevinden (zie landkaarten, toegevoegd aan het administratieve dossier).

Er werd u eveneens gevraagd waar het door u genoemde dorp Bishariya gelegen is, maar opnieuw – nadat u reeds meerdere malen werd uitgelegd hoe u de vraag kon beantwoorden of diende te interpreteren – antwoordde u dat het moeilijk is voor u [om de richting aan te geven], maar dat het dichtbij ligt. Gesteld dat, indien u uw hele leven in deze regio heeft gewoond, de vraag niet zo moeilijk kan zijn, en eveneens gesteld dat u de richting van dorpen wordt gevraagd die u zélf heeft opgenoemd, en opnieuw een voorbeeld gegeven over hoe u de vraag kan beantwoorden, antwoordde u – opnieuw de vraag volledig ontwijkend, dat u nooit naar een bepaalde plaats ging, en dat u het niet kan weten. Daarop geantwoord dat u niet op een plaats moet zijn geweest om te weten in welke richting het ligt, herhaalde u – danig weinig serieus – dat u geen verstand heeft van richtingen, en dat u niet weet wat te antwoorden als iemand vraagt of iets in het noorden of het zuiden ligt. **Het dient opgemerkt dat u geenszins werd gevraagd om de richting van dorpen of plaatsen aan te geven aan de hand van windrichtingen. Integendeel, u kreeg vijf maal de kans om de richtingen van deze – door u zelf opgenoemde dorpen – aan te geven op uw eigen manier, en herhaaldelijk werd u uitgelegd op welke manier u dit zou kunnen doen. Uw antwoorden op de aan u gestelde vragen kunnen in die zin als tergend weinig ernstig worden beschouwd, en zodoende maakt u allerm minst aannemelijk ooit in de regio Kordofan, en in het dorp El-Hegeina, te hebben gewoond.** Er werd u uiteindelijk een zesde maal uitgelegd dat u een dorp kan situeren aan de hand van andere steden of dorpen, en ten langen leste situeerde u het dorp Bishariya op de weg naar het dorp Fashuda. **Deze dorpen werden echter allebei niet teruggevonden op de beschikbare gedetailleerde landkaarten die aan het administratieve dossier werden toegevoegd.** Het dorp Um Jarari, dat evenmin op de beschikbare landkaarten werd teruggevonden, en dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud situeerde ten noorden van uw geboortedorp, plaatste u – nadat u opnieuw gevraagd werd om het dorp Um Jarari te situeren – opeens ten **zuiden** (zie notities CGVS, p.8). U was niet in staat aan te geven welke door u gekende stad of dorp in dezelfde richting ligt. **Er dient dan ook vastgesteld dat u op geen enkele manier een serieus antwoord kon geven op de aan u gestelde vragen over uw onmiddellijke geografische leefomgeving.** De enige door u genoemde dorpen die werden teruggevonden zijn het dorp Tandalti – gelegen ten oosten van uw dorp – en het dorp Abu Shutayr – gelegen ten westen van uw dorp. Echter, aan u gevraagd waar het dorp Abu Shutayr gelegen is, en nadat u correct had aangegeven dat het dorp naar het westen gelegen is [ten opzichte van uw dorp El-Hegeina], plaatste u het dorp eveneens – verkeerdelijk - in de richting van het dorp Tandalti [dat ten oosten van uw dorp gelegen is], hetgeen enkel bevestigd dat u geenszins enige voeling of affiniteit hebt met de regio waarin uw beweerdelijke geboortedorp El-Hegeina is gelegen.

Ten slotte, werden u een aantal namen van dorpen aangeboden en werd u gevraagd of u deze dorpen bij naam herkende, en in staat was deze enigszins te situeren. Gevraagd of u het dorp Abu Lamis bij naam herkende, een dorp dat op minder dan 25km naar het noordwesten van uw dorp El-Hegeina is gelegen, antwoordde u ontkennend (zie notities CGVS, p.8). Het dorp Wad Sabil, dat vlakbij het dorp Abu Lamis is gelegen, herkende u evenmin (zie notities CGVS, p.9). Van het dorp Rubaytah, het meest nabijgelegen dorp in het noordoosten, had u enkel gehoord. Het enige wat u correct kon aangeven is dat het dorp Um Ushara – dat u volgens uw verklaringen vergat op te noemen en dat het meest nabij gelegen dorp in het zuiden betreft – in de richting van de stad Um Rawaba gelegen is. Het dorp Umlaba, vlakbij de stad Um Rawaba, herkende u dan weer niet bij naam.

Uit bovenstaande verklaringen uwentwege dient dan ook vastgesteld dat u uw beweerdde herkomst uit de streek Kordofan, in Soedan, niet aannemelijk heeft weten te maken.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het uit het dorp El-Hegeina, in het district El Obeid, in de deelstaat Noord-Kordofan. Uit uw verklaringen blijkt dat u geenszins affiniteit heeft met uw beweerdelijke regio van herkomst. U bleek zeer onwetend omtrent uw onmiddellijk geografische leefomgeving. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw streek van herkomst, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die zich in deze regio zouden hebben voorgedaan, en die de aanleiding zouden zijn van uw vlucht uit Soedan.

Naast het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan uw vervolgingsfeiten aangezien zij zich beweerdelijk voordeden in een streek die aan u onbekend blijkt te zijn, bleek het relaas dat u uiteenzette doorspekt met tegenstrijdigheden, en vage, onduidelijke verklaringen. U was niet in staat sommige aspecten van uw verhaal te concretiseren of te verduidelijken.

Ten eerste, bleek u absoluut niet in staat om de gebeurtenissen die ervoor zorgden dat u Soedan diende te verlaten op een duidelijke manier in de tijd te kaderen. U vertelde dat er een etnisch conflict ontstond wanneer uw vader in de maand juni van het jaar 2014 een jongen, genaamd A., van de etnische groep Masarta neerschoot, nadat hij hem had betrapt op het stelen van een schaap (zie notities CGVS, p.18) A. bezweek na tien dagen in het ziekenhuis aan zijn verwondingen (zie notities CGVS, p.20). Nadat de jongen overleed, wilde de Masarta-familie van de jongen wraak nemen door u, de enige mannelijke erfgenaam van uw vader, te doden (zie notities CGVS, p.18). Gevraagd wanneer u gehoord heeft dat de familie van A. bloedwraak eiste, antwoordde u dat na ongeveer één maand en 40 dagen een bemiddelingspoging werd gedaan door de sheikh van het dorp (zie notities CGVS, p.22). U stelde dat u twee maal door de rivaliserende familie werd aangevallen, en dat de eerste aanval zich voordeed nog voor er een bemiddelingspoging was ondernomen (zie notities CGVS, p.23). Wanneer daarop werd gevraagd wanneer u dan een eerste keer werd aangevallen, antwoordde u – danig verbijsterend – dat het vier maanden na de aanslag op het leven van A. was. Dit antwoord is echter wars van enige logica, gezien u eerder had gesteld dat de bemiddelingspoging ongeveer twee maanden na de dood van A. [hetgeen de rouwperiode behelst] ondernomen werd. Dat u aan de ene kant verklaarde dat u reeds aangevallen werd nog voor de eerste bemiddelingspoging, en aan de andere kant stelde dat de aanval vier maanden na de dood van A. gebeurde, is dan ook ronduit **tegenstrijdig**. Nogmaals werd u echter de kans gegeven om uit te leggen wanneer de eerste aanval plaatsvond, maar opnieuw antwoordde u op een danig weinig ernstige manier dat u geen verstand heeft van data omdat u geen kalender heeft (zie notities CGVS, p.24). Geconfronteerd met het feit dat u eerder had gezegd dat u vier maanden na de dood van A. werd aangevallen, antwoordde u dat dit gewoon een schatting was. Gesteld dat u duidelijk moet zijn over de tijdsindeling van de door vermelde gebeurtenissen, opdat u goed zou worden begrepen, en dat u daarvoor geen data hoeft te gebruiken, maar het op uw eigen manier kan uitleggen, antwoordde u botweg door de protection officer in kwestie te vragen of u dan een datum moet **uitvinden**. Er werd u daarop uitgelegd dat er **helemaal geen data van u worden verwacht**, maar dat u het op uw eigen manier in de tijd mag plaatsen, bijvoorbeeld door te zeggen of het [de eerste aanval] voor of na de eerste bemiddelingspoging is gebeurd, en opnieuw gevraagd wanneer de eerste aanval heeft plaatsgevonden, zei u dat dit gebeurde nadat de rouwperiode was afgelopen, en dus ongeveer twee maanden en tien dagen later [na de dood van A.], hetgeen absoluut **tegenstrijdig** is met uw vorige antwoord. Daarenboven, blijkt u de eerste aanval nu tegelijkertijd aan de eerste bemiddelingspoging te situeren. Gevraagd wat er gebeurde tijdens de eerste aanval, antwoordde u dat u samen met andere jongens aan het **voetballen** was, en dat er drie personen aan andere mannen vroegen waar u was (zie notities CGVS, p.23). Deze mannen wezen u aan. U werd door de drie personen verwond aan uw been, maar u slaagde erin te ontsnappen en naar uw vader te vluchten. Uw vader voerde u daarop met de auto naar uw tante, in de stad Um Rawaba. Later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u tijdens de eerste aanval aan het voetballen was, **wijzigde** u andermaal uw verklaringen, en stelde u dat u aan het voetballen was tijdens de tweede aanval (zie notities CGVS, p.24). De eerste aanval was er geweest toen u samen met uw vader op jullie landbouwgronden aanwezig waren (zie notities CGVS, p.25). Ze deden toen of ze met jullie wilden praten, maar uw vader zei onmiddellijk dat ze iets van plan waren, en daarop zijn jullie samen gevlucht (zie notities CGVS, p.25). **Het dient opgemerkt dat u danig verwarrende verklaringen aflegde in verband met het tijdsbeloop van de door u opgeworpen vervolgingsfeiten. U wijzigt uw verklaringen naarmate de vragen zich opvolgen, en u blijkt dan ook steeds tegenstrijdige verklaringen af te leggen, en een absoluut onlogisch tijdsbeloop neer te zetten.** Maar daar bleef het niet bij. Uw daaropvolgende verklaringen waren al even verbazend. Zo werd u gevraagd of er een bemiddelingspoging is geweest voordat de tweede aanval heeft plaatsgevonden, en u antwoordde ontkennend (zie notities CGVS, p.25). Vervolgens [opnieuw] gevraagd wanneer die bemiddelingspoging dan gebeurde, herhaalde u dat het na de rouwperiode was, namelijk één maand en 40 dagen later, **hetgeen absoluut niet klopt met uw voorgaande tijdsbepalingen, of uw verklaring dat er geen bemiddelingspogingen zijn geweest**

alvorens de tweede aanval zich voltrok. Nogmaals gevraagd om alles duidelijk in de tijd de plaatsen, en duidelijk aan te geven wanneer de eerste bemiddelingspoging was, antwoordde u dat u het echt niet weet, en dat u weet dat het plaatsvond, maar niet weet wanneer (zie notities CGVS, p.26). **Pogingen om een duidelijk tijds kader te creëren, werden daarop gestaakt. Er kan dan ook enkel worden opgemerkt dat uw onkunde om een duidelijk overzicht te geven van de verschillende gebeurtenissen die zich tijdens het conflict hebben voorgedaan, enkel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van deze feiten. Ten slotte, kan nog worden opgemerkt, dat uw tegenstrijdige verklaringen schijnbaar kunnen worden verklaard door het feit dat u steeds vergat wat u eerder zei.** Zo zei u, bijvoorbeeld, dat – nadat uw vader A. neerschoot – de politie niet werd ingelicht, aangezien de verantwoordelijken van het dorp vonden dat het conflict onderling diende te worden opgelost (zie notities CGVS, p.20). In de periode dat A. in het ziekenhuis lag [tien dagen] ging uw vader wel op bezoek bij de familie van A. (zie notities CGVS, p.21). Later tijdens het persoonlijk onderhoud echter, wanneer opnieuw gevraagd werd of de politie werd ingelicht, antwoordde u opeens bevestigend (zie notities CGVS, p.29). Gevraagd om te vertellen wanneer dit gebeurde, wat de politie heeft gedaan en wat er is gebeurd, antwoordde u dat u het echt niet weet. Gevraagd om in de tijd te plaatsen wanneer de politie werd ingelicht, zei u dat het vlak na de dood van de jongen was en dat uw vader drie maanden werd opgesloten (zie notities CGVS, p.30). Deze verklaringen zijn echter danig verbazend, aangezien u eerder gesteld had dat uw vader aanwezig was bij de eerste aanval en de verschillende bemiddelingspogingen, die zich volgens u allemaal na ongeveer twee maanden, hadden voorgedaan. **Het is duidelijk dat u zelf het spoor van uw verhaal volledig bijster was, hetgeen enkel de ongelooftwaardigheid ervan bevestigt.**

Ten tweede, blijkt u danig weinig te weten over deze rivaliserende Masarta-familie, waarmee u al sinds het jaar 2014 in conflict ligt. Gevraagd of de ouders van A. nog in leven zijn, zei u dat ze nog in leven waren, en dat ook zijn broers en zus in leven waren (zie notities CGVS, p.21). U stelde echter zijn broers en zussen niet te kennen. Gevraagd of u ooit hun namen had gehoord, antwoordde u bevestigend, maar stelde u dat u ze had vergeten. Gevraagd of hij nog ooms en tantes had die in het dorp woonden, antwoordde u dat u het niet weet en dat u niets weet over die jongen. U wist evenmin tot welke substam van de masarta-etnie hij behoorde (zie notities CGVS, p.22). U stelde dat de familie bekend was en reeds eerder conflicten had gehad met andere families, maar u kon niets over deze conflicten vertellen. U wist niet of A. reeds bij andere families in het dorp had gestolen. Gevraagd of u specifieke dingen weet over A., vroeg u wat u dan moest weten. Daarop werden u voorbeelden gegeven, zoals zijn school of de plaatsen waar hij met zijn geiten ging, maar u antwoordde persoonlijk niets over hem te weten. Gevraagd hoe het komt dat u niets over hem weet, antwoordde u – danig verwonderlijk – dat u hem niet kent en dat u geen band heeft met hem. Ook over de personen die u hebben aangevallen, weet u hoegenaamd niets. U stelde bij de eerste aanval te zijn benaderd geweest door mannen, maar dat u en uw vader wisten te ontsnappen (zie notities CGVS, p.24). Gevraagd wie die mannen waren, stelde u ze niet te kennen en zelfs niet te herkennen moest u ze vandaag tegenkomen (zie notities CGVS, p.24). U had aan uw vader gevraagd wie ze waren, maar u bent het reeds vergeten. Uw verklaringen zijn echter danig verbijsterend. Zo blijkt u in een reeds zes jaar durend conflict verwickeld te zijn met deze Masarta-familie, maar blijkt u niets over hen te weten. U weet niet eens wie uw rivaliserende leeftijdsgenoten zijn. Deze verklaringen ondermijnen echter volledig de door u geopperde vervolgingsfeiten, gezien redelijkerwijs kan worden verwacht dat u zich wel degelijk zou informeren over de rivaliserende Masarta-familie en de leden die het op u gemunt hebben. Zij vervolgen u immers reeds zes jaar lang en er werden reeds tien verzoeningspogingen ondernomen. Echter bleek u over deze misschien tien verzoeningspogingen die werden ondernomen **evenmin iets substantieels** te kunnen vertellen. Nochtans gaan deze verzoeningspogingen over een mogelijke compensatie voor bloedwraak **waarvan u zelf het doelwit bent.** Gevraagd wie er allemaal aanwezig was tijdens de bemiddelingen, antwoordde u dat u enkel weet dat uw vader er was, maar dat u niet weet wie er was langs de kant van de jongen [A.] (zie notities CGVS, p.26). Niet enkel uw vader, maar ook uw oom bleek aanwezig tijdens de bemiddelingen, en soms was er één van uw achttien neven aanwezig. U concludeerde dat de hele familie er eigenlijk was. Gevraagd om welke reden u, het onderwerp van de bloedwraak, dan niet aanwezig was om de verzoeningen te bespreken, antwoordde u dat het een belediging is als u meegaat, aangezien u het doelwit bent. Het enige wat u kon zeggen is dat ze onderhandelden over geld (zie notities CGVS, p.27).

Ten slotte, liet u volledig na de situatie in uw geboortedorp El-Hegeina, en de ontwikkelingen in het conflict, enigszins op te volgen. Gevraagd of uw familie problemen heeft gekend nadat u was vertrokken uit het dorp, antwoordde u dat ze alleen het probleem hebben waardoor u vertrok en dat dit nog altijd een probleem is (zie notities CGVS, p.17).

Later tijdens het persoonlijk onderhoud gesteld dat u vertelde dat uw familie nog steeds problemen heeft omwille van de bloedwraak, en gevraagd welke problemen zij hebben gehad sinds uw vertrek, zweeg u tergend lang, om daarna te antwoorden dat u de vraag niet begrijpt (zie notities CGVS, p.28). Nadat de vraag voor u werd herhaald, antwoordde u – opeens – dat u **nooit meer over het probleem heeft gesproken** sinds u het daar verliet, en dat u enkel aan uw familie vraagt hoe het met hen gaat. Dit antwoord is echter danig verbazend, daar het, aan de ene kant, **tegenstrijdig** is met uw eerdere antwoorden, en – aan de andere kant – weinig geloofwaardig is. **Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat u de problemen die zich voordeden in uw dorp wel degelijk zou opvolgen, gezien de weigering van de andere familie om een compensatie te ontvangen van uw familie (zie notities CGVS, p.29), waardoor het leven van u of leden van uw familie nog steeds in gevaar is.** Gevraagd om welke redenen u niets meer wil weten over deze problemen, antwoordde u – allesbehalve ernstig – dat u niet tegen problemen kan (zie notities CGVS, p.28). Geconfronteerd met het feit dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud zei dat één van uw neven op dit moment misschien het doelwit kan zijn, aangezien u bent vertrokken (zie notities CGVS, p.26), en gevraagd of u dan niet geïnteresseerd bent in wat hen overkomt, antwoordde u enkel door u af te vragen wat u voor hen zou kunnen betekenen (zie notities CGVS, p.28). Ten slotte, zei u, opnieuw allesbehalve ernstig, dat u nog geen nieuws ontvangen heeft over de dood van of de moord op één van uw neven, en dat u daarom weet dat ze nog altijd veilig zijn. **Een dergelijke desinteresse over de ontwikkelingen in een conflict waarin u of uw familie de dood kan vinden, is dan ook danig weinig aannemelijk, en wijst enkel op het feit dat het conflict nooit op een dergelijk ernstige manier heeft plaatsgevonden.**

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

U legde geen enkel document neer ter staving van uw beweerde identiteit, nationaliteit, en herkomst, noch ter ondersteuning van het door u aangevoerde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift

2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motivering inzake zijn herkomst betwist omwille van volgende redenen:

“Verzoeker begrijpt de wrevel in hoofde van de Commissaris-generaal, die weliswaar een uitgebreid arsenaal van vragen ter beschikking heeft om de herkomst van verzoeker na te gaan, maar waarbij deze middelen anderzijds beperkt zijn rekening houdend enerzijds met de regio van herkomst (die niet bijzonder goed gedocumenteerd is) en anderzijds het bijzonder zwakke profiel van een ongeschoolde, zeer jonge asielzoeker. Verzoeker verliet immers zijn regio van herkomst toen hij nog maar 15 jaar oud was en zijn regio is een van de armste en meest geïsoleerde delen van het land, waar quasi geen structuur is; het dan hebben over geografische en administratieve indelingen lijkt toch wel ver van realistisch.

Het is dan ook niet voldoende om louter op basis van deze gebrekkig geachte geografische kennis te besluiten dat verzoeker niet afkomstig kan zijn uit de gestelde regio.

Het is spijtig dat de herkomst niet op andere manieren, buiten de louter geografische kermis, kon onderzocht worden, wat toch minstens enige bijkomende duiding zou kunnen geven.

Verzoeker behoudt zich het recht voor om hier ter zitting bijkomende informatie te verstrekken.”

Inzake de motivering aangaande het vervolgingsrelaas stelt verzoeker:

“Verzoeker neemt kennis van deze uitgebreide analyse die het inderdaad doet voorkomen alsof hij een volkomen opgedist verhaal naar voren brengt. Dit is echter niet waar. Dat hij gebeurtenissen niet chronologisch kan situeren is totaal niet verrassend aangezien hij dat nooit geleerd heeft.

Wel toont de lezing van de motivering aan dat verzoeker totaal niet opgewassen is tegen de PO die uiteraard over een zeer scherpe analyse beschikt en voor wie het een makkelijke opdracht is om verzoeker volledig in de war te brengen door steeds weer opnieuw meer gedetailleerde vragen te stellen

en hem erop te wijzen dat wat hij zegt niet klopt. In die omstandigheden geraakte verzoeker inderdaad nog meer in de war en begon hij zomaar wat dingen te zeggen.

Verzoeker is ongeschoold en heeft nooit geleerd om een verhaal op een gestructureerde en coherente manier te vertellen. Omwille van de sanitaire maatregelen kon hij ook niet terecht bij zijn raadsman om het gehoor voor te bereiden en ook momenteel is een onderhoud niet mogelijk geweest, omwille van opeenvolgende quarantainemaatregelen.”

Beoordeling

3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker voert aan dat hij omwille van zijn jonge leeftijd en ongeschooldheid een beperkte geografische kennis heeft.

Bij de beoordeling inzake de feitelijke kennis omtrent het land van nationaliteit en de voorgehouden regio van herkomst, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

Verzoekers manifest gebrek aan kennis inzake de directe leefomgeving alwaar hij, voor zijn vertrek naar het buitenland, volgens zijn beweringen zijn hele leven zou hebben verbleven, is niet aannemelijk. Indien nog aangenomen zou kunnen worden dat geen nuttige kennis kan verwacht worden inzake de administratieve structuur in Soedan, *quod non*, blijkt alsnog dat hij geen enkele dienstige kennis heeft over zijn directe leefomgeving. Verzoeker slaagt er immers niet in om zijn dorp te situeren in Soedan: verzoeker kan op generlei wijze zijn dorp situeren ten opzichte van andere dorpen ondanks dat hij hier herhaaldelijk en op verschillende wijzen de mogelijkheid toe had. De vraagstelling door verweerder had manifest betrekking op verzoekers directe leefomgeving en hield rekening met zijn voorgehouden profiel. De vaststelling dat verzoeker er niet in slaagt zijn regio van herkomst aannemelijk te maken is een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid.

5. Inzake het ongeloofwaardig bevonden vervolgingsrelaas verwijst verzoeker andermaal naar het feit dat hij ongeschoold is en hij in de war werd gebracht door de vraagstelling.

Te dezen blijkt dat uit de vraagstelling niet kan afgeleid worden dat deze aanleiding zou kunnen hebben gegeven tot foutieve antwoorden indien de door verzoeker voorgehouden feiten zich daadwerkelijk binnen zijn directe leefomgeving situeerden.

Uit verzoekers verklaringen blijkt:

- hij is manifest niet in staat om de voorgehouden gebeurtenissen in de tijd te kaderen;

- verzoeker weet nagenoeg niets over de rivaliserende Masarta-familie, waarmee hij beweerdelijk al zes jaar (sinds 2014) in conflict ligt;

- verzoeker voert aan dat er reeds tien verzoeningspogingen werden ondernomen maar kon hierover evenmin iets nuttigs vertellen;
- verzoeker volgde de situatie in zijn geboortedorp en de ontwikkelingen in het conflict niet op en deze desinteresse over de ontwikkelingen in een conflict waarin hij of zijn familie de dood kan vinden, is niet aannemelijk.

6. De omstandige motiveringen inzake voorstaande vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Verzoekers relaas inzake zijn voorgehouden herkomst en redenen om het land te verlaten zijn allesbehalve samenhangend en aannemelijk.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS